

DUCH BOGA - 24.02.2018 poranne

DUCH BOGA

24.02.2018

Mówiliśmy ostatnio o Ojcu i o Synu, o wspaniałości chwały dla nas ludzi, otwartej poprzez oczyszczenie krwią Syna Bożego i wprowadzenie nas w Nim w tą niebiańską chwałę przed oblicze naszego niebiańskiego Ojca. Moglibyśmy powiedzieć: O, unieś nas, Panie, unieś nas w łasce i dobroci Swojej, abyśmy doznawali wewnątrz przedsmaku tej chwały, do której prowadzisz nas, napełniając nas Swoim Duchem.

Chciałbym, abyśmy dzisiaj mówili o Duchu Boga, jakże często nieznanym, jak nieznanym jest Ojciec i Syn, poprzez to, że człowiek oddzielony jest grzechem od kosztowności poznania. Przeczytamy część fragmentów z Biblii mówiących nam o Duchu Świętym. Będziemy chcieli razem z Duchem Świętym na podstawie tych Słów, którymi On natchnął tych Bożych ludzi, którzy je spisali, patrzeć w to, o czym te Słowa do nas mówią, jako prawdę i ceniąc je, zachowujemy je w sobie. I oby były otwarte umysły i serca nasze na kosztowność tej prawdy, gdyż ta prawda jest tak cenna, chociaż wielu nawet nie widzi cennej tej prawdy. Wielu mija ją, jakby ona była nie tak ważna, aby ją osiąść i żyć nią.

Przedstawmy sobie teraz taki obraz - mamy budowlę do wzniesienia i mamy do dyspozycji trzydziestu mężczyzn, no i ty jako trzydziesty pierwszy. Zabierasz się do pracy, ale okazuje się, że tych trzydziestu mężczyzn jest martwych, a tylko ty jesteś żywy. I co z tego, że tych trzydziestu mężczyzn ma ręce, ma nogi, widać, że są krzepcy, ale nie ma w nich życia. Tak samo domu Bożego nie da rady budować, choćby było stu mężczyzn, jeśli dziewięćdziesięciu dziewięciu jest martwych. Wiemy, że człowiek był stworzony z prochu, był martwy, leżał cały mężczyzna - Adam i był martwy. Dopiero Duch Boży spowodował, że Adam ożył. Tak ważny jest Duch Boży. Bez Ducha Bożego jesteś niby gotowym chrześcijaninem z Biblią w rękę, z modlitwami i śpiewami, ale martwy nie nadajesz się do Bożej budowy Bożego budynku. Nie umiesz, nie masz możliwości, bo jesteś martwy. Nie potrafisz nawet ruszyć ręką ani nogą, czy pomyśleć, bo jesteś martwy, martwa. Dlatego na budowlu potrzebni są żywi chrześcijanie, żywi dzięki Duchowi Świętemu. Jezus powiedział potężną prawdę: „Ciało nic nie pomaga, Duch ożywia.” Leży trzydziestu mężczyzn, leży trzydzieści ciał, każdy z dwa metry wzrostu, ale nic nie pomoże ci to ciało. To tak jakbyś szedł na wojnę z wrogiem i wiózłbyś na wozie swoich trzydziestu żołnierzy, ale martwych. Co z tego, że są z tobą, nic ci nie pomogą.

Bez Ducha Świętego nie ma życia, bez Ducha Boga nie ma życia. Dlatego Słowo Boże mówi, że świat jest martwy, bo w nim nie ma Ducha Bożego. Chociaż chodzą po sklepach i w różne miejsca, załatwiają swoje sprawy, ale są martwi, oni nie żyją. Ich życie jest tylko tym prochem, które powstało z prochu i w proch się obróci. Ich plany, ich zamysły nie będą nigdzie dalej, jak tylko do tego, co widzą ich oczy i co słyszą ich uszy. Dopiero Duch Boży powoduje w nas ożywienie Chrystusem. Powiedzione jest o Duchu Bożym, że On przyjdzie uwielbić Chrystusa w Kościele. I tak jak w tej dolinie wyschłych kości; leży trzydziestu martwych mężczyzn, a ty jesteś z nimi sam, i słyszysz: prorokuj do tych leżących: "Ożywcie się, obudźcie się ze snu" i patrzysz Duch Boży zaczyna działać, i widzisz jeden wstaje, drugi wstaje, i patrzysz radując się, że teraz to można zacząć pracę. Przed chwilą niezdolni, a za chwilę, dzięki prawdzie ewangelii i działającemu według niej Duchowi Świętemu, ludzie zaczynają doznawać, że pociąga ich zupełnie co innego, niż pociągało wcześniej. Ożyli i zaczęli wreszcie widzieć to, co jest cenniejsze od

tego, co przemija.

1Księga Mojżeszowa 1,2:

„A ziemia była pustkowiem i chaosem; ciemność była nad otchłanią, a Duch Boży unosił się nad powierzchnią wód. I rzekł Bóg (...).”

I rzekł Bóg, i stało się. Tak jak Bóg rzekł: "żyj" i Duch Święty ożywia. Duch Boga ożywia. Bóg jest Bogiem żywych, a nie umarłych. Jego Duch jest żywy, On wprowadza życie, wyrывa ze śmierci, obdarza świeżością otwartego nieba.

1Księga Samuela 16,13:

„Wtedy wziął Samuel róg z olejem i namaścił go w gronie jego braci; i od tego dnia Duch Pański spoczął na Dawidzie i pozostał na nim nadal, Samuel zaś powstał i poszedł do Ramy.”

My czytamy Słowo - Duch Boga, Duch Święty, Duch Pański i zobacz, czy ty rozumiesz, co to znaczy, co czytasz? Czy wiesz o czym to Słowo mówi? Wielu ludzi przechodzi nad skarbem, nad wspaniałym skarbem, przechodzi, jakby to nie był skarb i dalej idą w swojej martwocie, a przed chwilą mogli zobaczyć życie, inne życie, wspaniałe, nowe, święte, Boże życie, żywego Chrystusa, który został już poczęty z Ducha Bożego w Marii, urodził się i chodził w ciele, po ziemi, pełen Boga.

A więc widzimy Bożą wspaniałość. Czytając te Słowa, jeśli ich nie rozumiesz, przechodzisz nad nimi jak nad zwykłym tekstem. Ale gdybyś był na pustyni bez wody ileś już dni i gdybyś zobaczył garnuszek wody, nie minąłbyś tego garnuszka, bo wiedziałbyś, że od tego zależy twoje życie, twoje przetrwanie. Nie mijaj tekstów biblijnych jakby one były martwym słowem. Zastanów się, co one do ciebie mówią, przemyśl sobie to, człowieku. Czy umiesz żyć na tej ziemi tak jak Bogu się podoba? Czy Bóg może być zadowolony z twojego życia? Czy sprawiasz swojemu Stworzycielowi radość tym, że już nie żyjesz ty, ale żyje w tobie Jego Syn? Czy Duch Święty ma swobodę tak działać w nas, żeby uwielbiać Chrystusa w tobie i we mnie? To jest piękne.

Księga Joba 33,4:

„Duch Boży (Duch Boga) stworzył mnie, a tchnienie Wszechmocnego ożywiło mnie.”

Jaki więc jest ten Duch Boga, skoro On może stworzyć, ożywić? Jaki to jest Duch? Co potrafi ten Duch uczynić? Wszystko, jest Wszechmogący. Wszystko może uczynić. Chwała Bogu! Wszystko może uczynić, czego ty ani ja nie potrafimy uczynić.

Księga Izajasza 34,16:

„Badajcie Pismo Pana i czytajcie: Żadnej z tych rzeczy nie brak, żadna z nich nie pozostaje bez drugiej, gdyż usta Pana to nakazały i jego Duch je zgromadził.”

Bóg rzekł, a Duch Święty to wszystko zgromadza, wszystko napędza, wprowadza w nas ludzi, ożywia nas każdym Słowem, które z ust Bożych pochodzi. Nikt z nas nie potrafi zrobić tego, co chce Bóg, ale Duch Boga potrafi wszystko zrobić, co chce Bóg. Wszystko, co tylko Ojciec wypowie, Jego Duch jest w stanie zrobić.

Księga Izajasza 42,1:

„Oto sługa Mój, którego popieram, Mój wybrany, którego ukochała Moja dusza. Natchnąłem go Moim duchem, aby nadał narodom prawo.”

Wiemy o kim to Słowo mówi. Natchnąłem Go moim Duchem, aby nadał narodom prawo Boga, żeby wpisał je w nasze serca, żeby ożywił nas według tych świętych praw Boga, żeby to w czym Bóg ma upodobanie Duch Święty, Jego Duch włożył w ciebie i we mnie, abyśmy prowadzili nowe życie. I to jest działanie Ducha Świętego. Dlatego Izrael był wyprowadzony na pustynię, żeby trochę skosztowali z tej Skały, żeby spróbowali, co to znaczy być napojonym na pustyni, gdzie brak wody oznacza śmierć.

Księga Izajasza 11,2:

„I spocznie na Nim Duch Pana; Duch mądrości i rozumu, Duch rady i mocy, Duch poznania i bojaźni Pana.”

Taki Duch spocznie na służce Bożym, działającym zgodnie z zamysłem Tego, który go posyła. Chwała Bogu. Patrząc w Biblię widzimy, jak to się działo.

2 Księga Mojżeszowa 31, 1-11:

„I rzekł Pan do Mojżesza: Patrz! Powołałem imiennie Besalela, syna Uriego, syna Chura z plemienia Judy, I napełniłem go duchem Bożym (Duchem Boga), mądrością, rozumem, poznaniem, wszechstronną zręcznością w rzemiośle, pomysłowością w wyrobach ze złota, srebra i miedzi, W szlifowaniu drogich kamieni do oprawy, w snycerstwie i we wszelkiej artystycznej robocie. I oto przydałem mu Oholiaba, syna Achisamacha, z plemienia Dan. A serce każdego zręcznego obdarzyłem umiejętnością wykonania wszystkiego, co ci rozkazałem: Namiot Zgromadzenia, Skrzynię Świadcstwa, wieko, które jest na niej, i wszystkie sprzęty Namiotu, I stół z jego przyborami, i świecznik ze szczerego złota ze wszystkimi jego przyborami, ołtarz kadzenia, Ołtarz całopalenia ze wszystkimi jego przyborami i kadź wraz z jej podstawą, szaty haftowane, święte szaty dla Aarona, kapłana, i szaty jego synów do służby kapłańskiej, Olej namaszczenia i wonne kadzidło dla przybytku. Niech uczynią wszystko, jak ci nakazałem.”

Zobaczcie, jaki to jest Duch. Nie tylko w tych duchowych warstwach, ale w tych fizycznych również to oglądamy. To jest twórczy Duch, On napełnił tą twórczością tych ludzi i oni mieli duchowe umiejętności, by wykonać to, co chce Bóg w tych fizycznych rzeczach. Tym bardziej w tych duchowych, bez Ducha Bożego nie jesteśmy w stanie pracować przy Bożej budowlu i czynić tego, co chce Bóg. Nie jesteśmy w stanie bez Ducha Boga brać udziału w najświętszej pracy, jaka się toczy na tej ziemi, gdy jest dom dla Boga przygotowywany. Bez Ducha Boga nie możemy nawet ujrzyć wspaniałości tego dzieła, zajrzeć tam, ani tam wejść. Bez Ducha Boga nie zrozumiemy sposobu działania Boga.

List do Galacjan 5,22.23:

„Owocem zaś Ducha są: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzeźliwość. Przeciwko takim nie ma zakonu.”

Znowu owocem działania Ducha Boga w nas jest to, kim jest Bóg, kim jest Jego Syn, Jezus Chrystus, bo Ojciec i Syn są jedno. A więc jeżeli Ojciec i Syn mają mieszkać w nas, przebywać, to mieszkanie musi być przygotowane w sposób zaszczytny. Bóg jest godzien chwały. Jedynie Duch Święty potrafi przygotować miejsce i to Duch Święty napełnia przykazaniami, które człowiek zaczyna czynić z

ochotnego serca. Podoba się to już człowiekowi co czyni, bo jest to bliskie także jego duchowi. Człowiek jest ochotnego serca, duch człowieka jest już poruszony przez Ducha Bożego, człowiekowi zależy na tym, na czym zależy Bogu, na miarę tego, na ile człowiek już rozpoznał tego Boga w duchowym wymiarze, wprowadzony w to przez Ducha Świętego.

List do Efezjan 1,17:

„Aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu Jego,”

Paweł wiedział, że ci ludzie mogą mieć Biblie, mogą wyznawać, że wierzą w Jezusa i nie rozumieć, co mają robić, nie widzieć swojego miejsca w Kościele, nie widzieć swojej pozycji w Kościele, nie widzieć tego, co naprawdę Bóg chce, aby było w każdym Jego dziecku. To jest w każdym czasie, w każdym pokoleniu chrześcijan największa potrzeba, żeby jeden Duch, Duch Boga, działał we wszystkich dzieciach Bożych, będących w tym samym czasie na ziemi, aby Boży dom był budowany bez względu na naród, gdziekolwiek to jest, w jednym Duchu. To Duch Święty, Duch prawdy, Duch Boga usuwa zakłamania, doprowadza człowieka do pokuty, do porzucenia zła, które sprzeciwia się Bogu i napęnia ochotnym sercem, otwartością i umiejętnościami, aby brać udział w tej najpiękniejszej sprawie, nad którą całą pieczę sprawuje Boży Syn, Jezus Chrystus. I to jest dom dla Boga.

Pomyśl sobie, że twoje życie ma tylko wtedy sens, kiedy Duch Święty może tobą kierować tak jak chce Pan, jeżeli w tobie mogą być umieszczane zdolności posłane ci od Boga, zdolności rozpoznawania, co jest dobre, a co złe, co oddziela cię od wieczności, a co wprowadza cię w wieczność, aby odrzucić to, co jest złe, a wybrać to, co jest dobre.

List do Hebrajczyków 2,4:

„A Bóg poręczył je również znakami i cudami, i różnorodnymi niezwykłymi czynami oraz darami Ducha Świętego według Swojej woli.”

Księga Izajasza 40,13:

„Kto kieruje Duchem Pana, a czyja rada pouczyła go?”

Kto więc kieruje Duchem Pana?

Ewangelia Jana 16, 7-15:

„Lecz ja wam mówię prawdę: Lepiej dla was, żebym ja odszedł. Bo jeśli nie odejdę, Pocieszyciel do was nie przyjdzie, jeśli zaś odejdę, pošlę go do was. A On, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu i o sprawiedliwości, i o sądzie; O grzechu, gdyż nie uwierzyli we mnie; O sprawiedliwości, gdyż odchodzę do Ojca i już mnie nie ujrzycie; O sądzie zaś, gdyż księżę tego świata został osądzony. Mam wam jeszcze wiele do powiedzenia, ale teraz znieść nie możecie; Lecz gdy przyjdzie On, Duch Prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę, bo nie sam od siebie mówić będzie, lecz cokolwiek usłyszysz, mówić będzie, i to, co ma przyjść, wam oznajmi. On Mnie uwielbi, gdyż z Mego weźmie i wam oznajmi. Wszystko, co ma Ojciec, Moje jest; dlatego rzekłem, że z Mego weźmie i wam oznajmi.”

Mówiliśmy, że Syn nie działa wbrew woli Ojca w żadnym wypadku, że Syn nic innego nie mówi,

jak tylko to, co mówi Ojciec, Syn nic innego nie czyni, jak tylko to, co czyni Ojciec. A w tej chwili mamy tu obecność Ducha Świętego na ziemi i Duch Święty nic innego nie powie jak tylko to, co powiedział Ojciec, i przez Syna do nas dotarło. Nic innego nie robi, jak tylko to, co zrobił Ojciec i co do nas dotarło przez Jego Syna. Ta Boża linia jest utrzymana. Wspaniała jedność, doskonała jedność. Tak jak Słowo Boga jest Bogiem i doskonale czyni to, z czym jest posłane, tak samo Duch Boga jest Bogiem i czyni doskonale to, z czym jest posłany. Bóg jest uwielbiony w Swoim Synu, jak i w Swoim Duchu. Jedynym, którym nikt nie kieruje jest Ojciec. Ojciec kieruje wszystkim.

Księga Nehemiasza 9,20.30:

„Dałeś im Swego dobrego ducha, aby ich pouczał; Twojej manny nie odjąłeś od ich ust i wodę im dałeś, gdy byli spragnieni.”(20)

„Przez wiele lat okazywałeś im cierpliwość i ostrzegałeś ich przez Swego Ducha za pośrednictwem Swoich proroków, lecz oni nie przyjęli tego w swoje uszy. Toteż wydałeś ich w moc ludów różnych krajów.”(30)

Boże, Ty natchnąłeś ich Swoim Duchem i Twój Duch, którego im dałeś, pouczał ich, aby oni dobrze wiedzieli, co mają czynić, ponieważ Ty chcesz, aby oni wiedzieli, co mają czynić.

Dzieje Apostolskie 16, 6.7:

„I przeszli przez frygijską i galacką krainę, ponieważ Duch Święty przeszkodził w głoszeniu Słowa Bożego w Azji. A gdy przyszedli ku Mizji, chcieli pójść do Bitynii, lecz Duch Jezusa nie pozwolił im;”

Duch Boga, Duch Jezusa, to jest ten sam Duch, bo to jest ta sama chwała. Ojciec i Syn są jedno, wszędzie to zobaczymy. A więc nie ma dwóch duchów, to jest jeden ten sam Duch doskonale czyniący to, co Ojciec i Syn powiedzieli.

Ewangelia Jana 10,30:

„Ja i Ojciec jedno jesteśmy.”

Dzieje Apostolskie 13, 1.2:

„W Antiochii, w tamtejszym zborze, byli prorokami i nauczycielami: Barnaba i Symeon, zwany Niger, i Lucjusz Cyrenejczyk, i Manaen, który się wychowywał razem z Herodem tetrarchą, i Saul. A gdy oni odprowadzali służbę Pańską i pościli, rzekł Duch Święty: Odtłóćcie mi Barnabę i Saula do tego dzieła, do którego ich powołałem.”

I znowu gdybyśmy nie znali prawdy Bożego Słowa, moglibyśmy pomyśleć sobie, że Duch Święty działa i mówi jak chce, ale tak nie jest, bo cały czas jest to głos Ojca, cały czas jest to głos Syna.

I potem czytamy w Liście do Efezjan 4,10.11:

„Ten, który zstąpił, to ten sam, co i wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosy, aby nappełnić wszystko. (Jest to Syn Boży, Syn Człowieczy, Słowo, które stało się ciałem.) I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami,”

A więc czytamy tutaj, że Chrystus ustanowił, kto będzie miał jaką pozycję w Jego Kościele, a tam czytaliśmy, że Duch Święty mówi: "Niech idą do tego dzieła, do którego ich powołałem".

1List do Koryntian 12,18.28:

„Tymczasem Bóg umieścił członki w ciele, każdy z nich tak, jak chciał.”(18)

„A Bóg ustanowił w kościele najpierw apostołów, po wtóre proroków, po trzecie nauczycieli, następnie moc czynienia cudów, potem dary uzdrawiania, niesienia pomocy, kierowania, różne języki.”(28)

A więc wszystko to jest działanie Boga, jak przez Syna, tak i przez Ducha. Pamiętamy modlitwę Jezusa, po której On przychodzi i ustanawia apostołów po rozmowie z Ojcem. Jest więc Jeden ustanawiający wszystko Decydent, decydujący o wszystkich sprawach, niebiańskich czy ziemskich, i jest Nim Bóg Ojciec, który jednakowo doskonale działał i działa na tej ziemi przez Swego Syna, jak i teraz przez Swego Ducha. Pamiętaj, zachowaj sobie w sercu słowo - tworzenie, twórczość, wzrost, rozwój, coraz bardziej na obraz Jezusa. Kto to robi? Ten, który jest twórczy, który pochodzi prosto z Boga. Bóg jest twórczy, Jego Duch jest twórczy, dokładnie jak Bóg, który Go posyła.

List do Rzymian 7,9:

„Ale wy nie jesteście w ciele, lecz w Duchu, jeśli tylko Duch Boży mieszka w was. Jeśli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten nie jest Jego.”

Znowu mamy to samo. To jest to samo działanie, doskonale to samo działanie. Tak jak Ojciec miłuje, Syn miłuje, jak Ojciec okazuje dobroć, tak Syn okazuje dobroć, jak Ojciec się gniewa, tak Syn się gniewa, jak Ojciec przebacza, tak Syn przebacza. Nie ma żadnej różnicy w działaniu duchowym A więc widzimy jedno doskonałe działanie Ojca zarówno w Synu, jak i w Duchu.

Księga Izajasza 63, 10-12:

„Lecz oni byli przekorni i zasmucili Ducha Jego Świętego; wtedy przemienił się w ich nieprzyjaciela, Sam przeciwko nim walczył. I wspominali dawne dni, Mojżesza i jego lud: Gdzież jest Ten, który go wyprowadził z morza, gdzie pasterz jego trzody? Gdzież jest Ten, który włożył Ducha swego Świętego do ich serc?”

„Włożył Ducha Swego Świętego do ich serc.” Przeczytam z przekładu interlinearnego Hebrajsko-Polskiego – tu jest to podane trochę inaczej:

„(...) Gdzie jest Ten, który umieścił we wnętrzu jego Ducha Świętości Swojej?”

Umieścił Ducha Świętości Swojej. Kiedy napełnia dziecko Boże Świętość tegoż Ducha, dziecko Boże jest święte. Święte jest z mocy Ducha Świętego, który mieszka w tym dziecku. To nie my tworzymy świętość, ani nie my robimy z siebie świętych. Jeżeli ktokolwiek robi, to jest to oszustwo nie mające nic wspólnego z Bożą świętością. To Duch czyni nas świętymi, to On wprowadza świętość Boga w nas, miłość do Boga, szacunek, bojaźń, tak jak czytaliśmy wcześniej, poddanie się, uległość, radość, możliwości wypełniania Bożej woli. I to wszystko czyni ten sam Duch.

„Który sprawił, że po prawicy Mojżesza szło wspiane jego ramię, który przed nimi rozdzielił wody, aby sobie zapewnić wieczne imię,” (12)

Zobaczcie, Duch Święty jest posłany od Boga, żeby napełniać chwałą Bożej obecności, a oni zasmucają Ducha, odpychają Go, nie chcą poddać się Duchowi Boga. Chcą żyć według innego ducha. Jakiego ducha? Zbuntowanego anioła. Dlatego nie chcą tego uświęcającego Ducha, oddzielającego ich od tego, co im się podoba. Więc odpychają Ducha Bożego. Chcą mieć bałwany, chcą mieć swoje wartości, swoje zadowolenia, i nie chcą Ducha Bożej świętości. Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty, to znaczący przyjmijcie Mojego Ducha, nie próbujcie sami. Pamiętajcie, co Jezus wołał w to święto, chodząc po ziemi? "Kto pragnie". Ludzie często nie pragną, dlatego, że nie znają prawdy, wystarcza im ich duch, duch religijności, duch fałszywej pobożności. Ale Duch Święty nie ma z tym nic wspólnego.

Księga Ezechiela 37,1:

„Spoczęła na mnie ręka Pana; i wyprowadził mnie w Swoim Duchu, i postawił mnie w środku doliny, która była pełna kości.”

W Swoim Duchu, Duchu życia, Duchu chwały. Kiedy spojrzysz na martwość tego świata, to możesz opuścić ręce. Ale jest ktoś, kto potrafi ożywiać. Mów Słowo, nie próbuj zdobywać kogoś elokwencją, filozofią, mów Słowo. Duch Święty stoi za tym Słowem. Mów prawdę, Duch Święty stoi za tym, aby ta prawda zaczęła czynić w sercu tego człowieka to, z czym do niego została posłana. To nie do nas należy, Jezus powiedział, że jeśli Ojciec kogoś nie przyprowadzi, żaden z was przyjść nie może. Ojciec przyprowadza przez Swego Ducha. Duch porusza serce i zaczynają postrzegać potrzebę zbawienia i w kim jest zbawienie, a wtedy szczerze zawołają: Jezu, zbaw mnie.

Księga Joela 3,1.2:

„A potem wyleję mojego Ducha na wszelkie ciało, i wasi synowie i wasze córki prorokować będą, wasi starcy będą śnili, a wasi młodzieńcy będą mieli widzenia.”

Widzimy w Dziejach Apostolskich, jak to się dokonywało, gdy Duch Święty zaczął działać w nich.

Księga Zachariasza 4, 6:

„Wtedy on odpowiedział, mówiąc do mnie: Takie jest słowo Pana do Zorobabela: Nie dzięki mocy ani dzięki sile, lecz dzięki mojemu Duchowi to się stanie - mówi Pan Zastępów.”

Gdy Duch Święty może w tobie normalnie działać, jest w tobie czysto jako świętym miejscu dla Bożej chwały. W tobie są święte myśli, czyste pragnienia, czyste dążenia i czyste działania. Jesteś twórczy, jesteś twórcza po Bożemu, nie po ludzku. Ale kiedy gasisz tego Ducha, kiedy odpychasz Go poprzez swoją upartość, cokolwiek i kiedy w końcu odepchniesz Go, to zostajesz sam, sama, z Biblią. Próbuj być wtedy świętym, próbuj być uległym, uległą, łagodnym, łagodną, próbuj trwać w prawdzie, próbuj nie grzeszyć, próbuj. Bez Ducha Świętego to jest nic nie warte. Dlatego biada, jeśli człowiek odepchnie Ducha Świętego. Duch Święty spoczywa na człowieku, który zostaje oczyszczony, oczyszczona krwią Jezusa Chrystusa i napełnia tego człowieka tym, kim jest Bóg, Jego chwałą i Jego wspaniałościami.

Ale jest inny duch, który próbuje absorbować człowieka czymkolwiek innym i odwracać uwagę od Boga na coś innego. Jeśli człowiek da się złapać w tę pułapkę, to w pewnym momencie odchodzi, odchodzi coraz dalej od niebiańskiego myślenia do złego myślenia. A wy rozmawiajcie o tym, co miłe, dobre i pożyteczne. Bez Ducha Świętego możesz tylko czytać te Słowa, a i tak słuchający je po wysłuchaniu ich będą rozmawiać nie o nich, ale o czymś innym. A wy zawsze dziękujcie; bez Ducha Świętego możesz

czytać sobie te słowa - za co będziesz dziękować Bogu? Ale Duch Święty pokazuje ci to, czego nie widzisz i twój duch jest poruszony tym i dziękujesz za to Bogu. Nie obawiaj się, Duch Boży poradzi sobie, tylko ty uciekaj od zła. Tak jak powiedział Jezus: "Od obcego głosu uciekaj do Jezusa, do tego, co mówi Jezus." Bój się Pana, bo to jest Pan, który będzie wymierzał karę, ale teraz chce ratować, chce zbawić, chyba, że człowiek będzie odpychać Bożego Ducha.

Psalm 139, 7-12:

„Dokąd ujdę przed duchem Twoim? I dokąd przed obliczem Twoim ucieknę? Jeśli wstąpię do nieba, Ty tam jesteś, A jeśli przygotuję sobie postanie w krainie umarłych, i tam jesteś. Gdybym wziął skrzydła rannej zorzy i chciał spocząć na krańcu morza, nawet tam prowadziłyby mnie ręka Twoja, osiągnęłyby mnie prawica Twoja. A gdybym rzekł: Niech ciemność mnie ukryje i nocą stanie się światło wokół mnie, to i ciemność nie ukryje przed Tobą, a noc jest jasna jak dzień, ciemność jest dla Ciebie jak światło.”

Nigdzie człowiek nie schroni się przed Duchem Świętym, nie ukryje, żeby Duch Święty go nie widział. Bóg chce tworzyć. Daj, Boże, zrozumieć to nam. Bóg chce tworzyć, Bóg jest Twórcą, Bóg chce tworzyć miejsce Swojej chwały. Nie trać czasu na cielesne bieganie koło czegoś, co nie jest Bogiem. Niech twój cały czas będzie już wypełniony poznawaniem Boga. Nieustannie chodź pełnym, pełną, Ducha Świętego, Ducha, który cię wprowadza w to, kim jest Bóg, napełniając cię charakterem i działaniem Boga.

Psalm 143,10:

„Naucz mnie czynić wolę Swoją, bo Ty jesteś Bogiem moim. Niech dobry Duch Twój prowadzi mnie po równej ziemi!”

Boże, niech Twój Duch mnie prowadzi po równej ziemi. Ty posłałeś Go nam, niech On napełnia nas. Oby po tym zgromadzeniu jeszcze bardziej wzrosła potrzeba Ducha Świętego w zborze, żeby więcej modlitw było skierowanych: Panie, pomóż być gotowym, gotową, przebac mi gdziekolwiek odepchnąłem Twego Ducha i próbowałem, próbowałam żyć po swojemu, samodzielnie. Wiem, ile to zła wywołało, ile krzywdy tylko ludziom zrobiło. Twój Duch przyszedł, aby tworzyć to, co jest wolą Twoją, Ojcze, w tych, którzy wierzą w Twojego Syna Jezusa Chrystusa. Wierzą, że jest On Twoim Synem i poddają Mu się, prowadzeni Duchem Bożym, aby szanować i czcić Twego Syna jak Ciebie Ojcze, aby słuchać, co mówi Syn jak Ciebie Ojcze.

Ewangelia Łukasza 11,13:

„Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dobre dary dawać dzieciom swoim, o ileż bardziej Ojciec niebieski da Ducha Świętego tym, którzy Go proszą.”

Największą potrzebą dziecka Boga jest chodzić w Duchu Świętym, będąc napełnionym, napełnioną, Duchem Świętym. Nie ma większej potrzeby w każdej chwili na tej ziemi. Ani jedzenie, ani picie, ani ubranie, ani mieszkanie, ani samochody, ani praca, ani cokolwiek nie ma znaczenia, jeżeli to nie jest działanie Ducha Świętego, prowadzenie Ducha Świętego w prawdzie. Jeśli działa cokolwiek innego, a nie Duch Święty, to zawsze to będzie zwiedzeniem, bo Duch Święty prowadzi dzieci Boże do wiecznej obecności Boga. Nikt inny nie jest w stanie tego czynić; myśl ludzka nie zaprowadzi cię przed oblicze wiecznego Boga, żeby tam być i chwalić Go. Działanie ducha ludzkiego nie zaprowadzi cię. Jedynie Duch Boga może napełniać cię i prowadzić tą jedną drogą przez Syna do Ojca.

Dzieje Apostolskie 5, 1-4:

„A pewien mąż, imieniem Ananiasz, ze swoją żoną Safirą, sprzedał posiadłość i za wiedzą żony zachował dla siebie część pieniędzy, a resztę przyniósł i złożył u stóp apostołów. I rzekł Piotr: Ananiaszu, czym to omotał szatan serce twoje, że okłamałeś Ducha Świętego i zachowałeś dla siebie część pieniędzy za rolę? Czyż póki ją miałeś, nie była twoją, a gdy została sprzedana, czy nie mogłeś rozporządzać pieniędzmi do woli? Cóż cię skłoniło do tego, żeś tę rzecz dopuścił do serca swego? Nie ludziom skłamałeś, lecz Bogu.”

Duch Boga to Bóg. Cokolwiek czynisz przeciwko Duchowi Jego, czynisz przeciwko Bogu. Jeśli człowiek chce się pokazywać większym niż jest bez Ducha Świętego, to może mieć kłopot i to duży. Bo jeśli ktoś popełni przestępstwo przeciwko Duchowi Świętemu, dla tego już nie ma żadnej nadziei, zero, żadnej nadziei. Dlatego też ważne jest, żeby rozumieć to, co to znaczy przestępstwo przeciwko Duchowi Świętemu, żeby człowiek zdawał sobie sprawę i nie wchodził na teren, gdzie jest koniec wszystkich możliwości.

1 List do Koryntian 6,19.20:

„Albo czy nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który jest w was i którego macie od Boga, i że nie należycie też do siebie samych? Drogoście bowiem kupieni. Wystawiajcie tedy Boga w ciele waszym.”

Gdy Duch Boga napełnia nas, to Bóg nas napełnia, wtedy doświadczamy obecności Boga, bo Duch Święty jest dokładnie Duchem Boga. Bóg przychodzi poprzez Swego Ducha do człowieka i napełnia go Sobą, chwałą Swojej obecności. Sam Wszechmogący Bóg ze Swoimi wspaniałymi umiejętnościami wkracza w twoje życie i napełnia cię tym, czym chce cię napełnić dla Własnej chwały. Daje ci to, co On chce w tobie mieć i co chce, żebyś ty czynił, czyniła, w Jego Duchu. Nie wymaga od ciebie nic więcej jak tylko to, co Sam od Siebie wymaga w tobie. To co ci dał, to chce, żebyś miał, miała, i w tym żył i czynił, czyniła; nie mniej, ani więcej, tylko tyle, ile On czyni w tobie. To Bóg ustanowił w ciele członki i rozmieścił je jak chciał. Każdy członek ma być wdzięcznym Bogu, bo ten sam Duch ożywia go i innych i Bóg tak jak innym tak i mu daje odpowiednie umiejętności. Tak jak w naszym organizmie jedne części mają takie umiejętności, a inne części mają inne umiejętności. A wszystkie one pracują ku jednemu, abyśmy mogli żyć i dobrze funkcjonować. A więc żyjmy pełni Bożego Ducha.

1 List do Koryntian 2,9-12:

„Głosimy tedy, jak napisano: Czego oko nie widziało i ucho nie słyszało, i co do serca ludzkiego nie wstąpiło, to przygotował Bóg tym, którzy Go miłują. Albowiem nam objawił to Bóg przez Ducha; gdyż Duch bada wszystko, nawet głębokości Boże. Bo któż z ludzi wie, kim jest człowiek, prócz ducha ludzkiego, który w nim jest? Tak samo kim jest Bóg, nikt nie poznał, tylko Duch Boga. A myśmy otrzymali nie ducha świata, lecz Ducha, który jest z Boga, abyśmy wiedzieli, czym nas Bóg łaskawie obdarzył.”

Jakąż twórczością, jakąż wspaniałością, jakimi myślami, jaką chwałą napełnił.

Dzieje Apostolskie 10, 34-38:

„Piotr zaś otworzył usta i rzekł: Teraz pojmuję naprawdę, że Bóg nie ma względu na osobę, lecz w każdym narodzie miły Mu jest ten, kto się Go boi i sprawiedliwie postępuje. Posłał On synom izraelskim Słowo, zwiastując dobrą nowinę o pokoju przez Jezusa Chrystusa; On to jest Panem wszystkich. Wy wiecie, co się działo po całej Judei, począwszy od Galilei, po chrzcie, który głosił Jan - O Jezusie z Nazaretu, jak Bóg

namaścił go Duchem Świętym i mocą, jak chodził, czyniąc dobrze i uzdrawiając wszystkich opętanych przez diabła, bo Bóg był z Nim.”

Namaścił Go Swoim Duchem, twórczością namacalną, jak rozmnożenie chleba i mogli się najeść, jak przebaczenie grzechów - to już nie było tak widoczne od razu, ale jak wielkie ma znaczenie, o wiele większe niż to jedzenie.

Ewangelia Łukasza 11,20:

„Jeżeli natomiast Ja palcem Bożym wypędzam demony, zaiste przyszło już do was Królestwo Boże.”

I to mówi Jezus Chrystus: „jeżeli Ja palcem Bożym wypędzam demony” - Bóg zawsze wspominał o Swojej prawicy - „jeżeli Ja palcem Bożym wypędzam demony, przyszło do was Królestwo Boże”.

Ewangelia Mateusza 12,28:

„A jeśli Ja wyganiam demony Duchem Bożym (Duchem Boga), tedy nadeszło do was Królestwo Boże.”

Ewangelia Łukasza 5,17:

„I stało się pewnego dnia, gdy nauczał, a siedzieli tam faryzeusze i nauczyciele zakonu, którzy przybyli ze wszystkich wiosek galilejskich i judzkich, i z Jerozolimy, a w Nim była moc Pana ku uzdrawianiu,”

Jeżeli ten Duch może swobodnie działać w tobie i we mnie, i nie ma problemów z nami, to wtedy tak pięknie może się dziać dzieło Boże, wtedy nawet plany twoje to są plany Ducha, plany Jezusa, plany Ojca. Niech działa w nas tylko Duch Boga, który wie wszystko.

Ewangelia Mateusza 10,20:

„Bo nie wy jesteście tymi, którzy mówią, lecz Duch Ojca waszego, który mówi w was.”

Pośród doświadczeń i prób.

List do Rzymian 8,14-17:

”Bo ci, których Duch Boży prowadzi, są dziećmi Bożymi. Wszak nie wzięliście ducha niewoli, by znowu ulegać bojaźni, lecz wzięliście ducha synostwa, w którym wołamy: Abba, Ojcze! Ten to Duch świadczy wspólnie z duchem naszym (świadczy duchowi naszemu), że dziećmi Bożymi jesteśmy. A jeśli dziećmi, to i dziedzicami, dziedzicami Bożymi, a współdziedzicami Chrystusa, jeśli tylko razem z Nim cierpimy, abyśmy także razem z Nim uwielbieni byli.”

Pamiętacie to miejsce w Biblii, że jeżeli ziemski ojciec potrafi dobre rzeczy dawać dzieciom swoim, to czyż ten Niebiański, wiedząc o tym, że bez Jego Ducha jesteśmy martwi, nawet z wiedzą biblijną jesteśmy martwi, czyż nie da nam Swego Ducha, jeśli my widzimy potrzebę Jego Ducha bardziej niż swoje umiejętności? Niemożliwe, żeby nie dał, bo On bardziej miłuje nas niż każdy ziemski ojciec. I wiedząc, że takie dziecko nie da sobie rady bez Jego Ducha, to tym bardziej napełnia nas, abyśmy doszli do celu, bo chce nas widzieć tam przed Swoim Świętym obliczem. Ale tylko wtedy, jeżeli Jego Duch będzie mógł działać w tobie i we mnie tam dojdziemy i będziemy przygotowywani. Bóg rzekł i stało się, i

teraz oglądamy niebo, ziemię, wszystko to, co stało się na Słowo Boga. Bóg rzekł do mnie i do ciebie: „Bądźcie jak Mój Syn” i dotarło do nas to Słowo, to jesteśmy pewni tego, że Duch Święty jest gotowy uczynić to z nami. Duch Święty jest gotowy wykonać w nas i przez nas każdą obietnicę Boga. Raduj się swoim Bogiem, raduj się, że nadal jest Duch Boga na tej ziemi, o którym Jezus powiedział: "Ja pójdę do Ojca i lepiej tak jest dla was, gdyż w miejsce Moje przyjdzie do was Pocieszyciel, Duch Prawdy, aby was napełnić wszystkich umiejętnościami, których żaden z was nie posiada, abyście mogli czynić to, co jest zgodne z wolą Boga”.

List do Rzymian 8,26.27:

„Podobnie i Duch wspiera nas w niemocy naszej; nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach. A Ten, który bada serca, wie, jaki jest zamysł Ducha, bo zgodnie z myślą Boga wstawia się za świętymi.”

A więc widzimy Boga Ojca, który decyduje o wszystkim. Duch Boga wie, co chce osiągnąć Bóg Ojciec i działa w tym samym kierunku. Wola Ojca wypełnia się poprzez największą posługę Słowa, które stało się ciałem, Syna Bożego i Człowieczego i poprzez Ducha Boga. Wypełnia się największa posługa. Pierwsza: zbawcza, odkupieńcza, a druga: twórcza, żeby nas w tym mieć, co osiągnięte zostało przez Ojca w Synu dla mnie i dla ciebie, abyśmy trwając w Synu, byli gotowi na spotkanie z Ojcem.

1 List do Koryntian 12,4-11:

„A różne są dary łaski, lecz Duch ten sam. I różne są posługi, lecz Pan ten sam. I różne są sposoby działania, lecz ten sam Bóg, który sprawia wszystko we wszystkich. A w każdym różnie przejawia się Duch ku wspólnemu pożytkowi. Jeden bowiem otrzymuje przez Ducha mowę mądrości, drugi przez tego samego Ducha mowę wiedzy, inny wiarę w tym samym Duchu, inny dar uzdrawiania w tym samym Duchu.”

Ciesz się ludu Boga! Jest ktoś tak bogaty, który może sprawiać, że my, którzy byliśmy pustymi gadułami, możemy mieć tak cenne Słowa. My, którzy nie wiedzieliśmy, nie mieliśmy pojęcia o skarbach nieba, możemy teraz mieć pojęcie o czym mówimy, gdy mówimy o tym, co Bóg nam dał w Synu i że to już jest w nas dzięki Duchowi Świętemu. O tym myślał Jezus, gdy mówił, że lepiej, że On odejdzie do Ojca, bo wtedy zostaniemy napełnieni bogactwem i zaczniemy widzieć to, czego nie widzieliśmy, gdy do nas mówił.

„Jeszcze inny dar czynienia cudów, inny dar proroctwa, inny dar rozróżniania duchów, inny różne rodzaje języków, inny wreszcie dar wykładania języków. Wszystko to zaś sprawia jeden i ten sam Duch, rozdzielając każdemu poszczególnie, jak chce.”

I znowu mamy - jak chce - ale to chcenie mamy od Ojca przez Syna i Ducha. Jedno chcenie Boga jest wypełniane doskonale w Synu Jego i w Duchu Jego. Mówiliśmy o tym, że to chcenie musi być w tobie bracie i siostrze. Chcenie Boga musi być w tobie i wykonanie też. Ty musisz chcieć dzięki Duchowi Świętemu, który cię w to wprowadza, chcieć to, co chce Bóg i to chcenie i wykonanie czyni cię wolnym na tej ziemi. Nie szukasz już tego, czego szukają ludzie, interesuje cię zupełnie co innego, bo Duch Święty napełnił cię chceniem i wykonaniem Boga.

2 List do Koryntian 3,17.18, będę czytał z Biblii Gdańskiej:

„Aleć Pan jest tym Duchem; a gdzie jest ten Duch Pański, tam i wolność. Lecz my wszyscy, którzy odkryłem obliczem na chwałę Pańską, jako w zwierciadle patrzymy, w toż wyobrażenie przemienieni bywamy z chwały

w chwałę, jako od Ducha Pańskiego.”

Zupełnie inaczej niż w Biblii warszawskiej, tam akurat pozwolili sobie na inne tłumaczenie. Działający w nas Duch Boga. Pomyśl, kim więc jest Bóg, skoro prorok, apostoł mówi, że w Nim żyjemy i w Nim poruszamy się? Pomyśl, czy jest coś poza Bogiem? Czy możesz sobie wyobrazić, że jest Bóg i tylko Bóg, który ogarnia wszystko? Niebiosa niebios, wszystko, co zostało stworzone, i który posyła swoje Słowo, okazuje się nam poprzez Swoje Słowo, posyła Swego twórczego Ducha, żeby tworzyć w nas to, co zobaczyliśmy, żebyśmy sami rozpoznali to w swoim osobistym życiu. Wspaniały Bóg.

2 List do Tymoteusza 1,7:

„Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni, lecz mocy i miłości, i powściągliwości.”

1 List Piotra 4,14:

„Szczęściarzami jesteście, jeśli was znieważają dla imienia Chrystusowego, gdyż Duch chwały, Duch Boga, spoczywa na was.”

Szczęściarzami jesteście, dostaliście największy skarb, najwspanialsze działanie Ducha Świętego, przynoszącego nam całe skarby niebios. Szczęściarzami jesteście. Czujesz się szczęściarzem? Wielu ludzi mija tę wspaniałość, a ty się ugiąłeś, ugięłaś, żeby Pan cię tą wspaniałością nappełnił.

I jeszcze ostatni fragment na to poranne zgromadzenie - **grzech przeciwko Duchowi Świętemu jest nieodpuszczalny.**

Ewangelia Mateusza 12,31.32:

„Dlatego powiadam wam: Każdy grzech i bluźnierstwo będzie ludziom odpuszczone, ale bluźnierstwo przeciw Duchowi nie będzie odpuszczone. A jeśli by ktoś rzekł słowo przeciwko Synowi Człowieczemu, będzie mu odpuszczone; ale temu, kto by mówił przeciwko Duchowi Świętemu, nie będzie odpuszczone ani w tym wieku ani w przyszłym.”

Ewangelia Łukasza 12,10:

„Każdemu, kto powie słowo przeciwko Synowi Człowieczemu, będzie odpuszczone; lecz kto by bluźnił przeciwko Duchowi Świętemu, temu nie będzie odpuszczone.”

Dzisiaj bardzo często ludzie nie patrzą na owoc życia, tylko postrzegają innych poprzez nauki religijne i osądzają według nich, nie patrząc na to, czy to jest Duch Boży, czy nie. Niebezpieczne dla nich są ich sądy.

Ewangelia Marka 3,22.28-30:

„A uczeni w Piśmie, którzy przybyli z Jerozolimy, mówili, że ma Belzebuba i że mocą księcia demonów wypędza demony.”(22)

„Zaprawdę powiadam wam: Wszystkie grzechy będą odpuszczone synom ludzkim, nawet bluźnierstwa, ilekroć by je wypowiedzieli. Kto by jednak zbłuźnił przeciwko Duchowi Świętemu, nie dostąpi odpuszczenia

na wieki, ale będzie winien grzechu wiekuistego.”(28-30)

Co mówili? Belzebuba ma w sobie, diabeł jest w tym człowieku. Owoc jest zupełnie inny. Jezus chodzi, głosi prawdę, okazuje Ojca, w każdym Słowie i działaniu jest posłuszny woli Ojca, wypełnia Boże zadanie. Ich osąd był fałszywy i bardzo niebezpieczny dla nich.

List do Hebrajczyków 6,4-6:

„Jest bowiem rzeczą niemożliwą, żeby tych - którzy raz zostali oświeceni i zakosztowali daru niebiańskiego, i stali się uczestnikami Ducha Świętego, i zakosztowali Słowa Bożego, że jest dobre oraz cudownych mocy wieku przyszłego - gdy odpadli, powtórnie odnowić i przywieść do pokuty, ponieważ oni sami ponownie krzyżują Syna Boga i wystawiają Go na urągawisko.”

1 List Piotra 2,20-22:

„Jeśli bowiem przez poznanie Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa wyzwolili się od brudów świata, lecz potem znowu w nie uwikłani dają im się opanować, to stan ich ostateczny jest gorszy niż poprzedni. Lepiej bowiem byłoby dla nich nie poznać drogi sprawiedliwości, niż poznawszy ją, odwrócić się od przekazanego im świętego przykazania. Sprawdza się na nich treść owego przysłowia: Wraca pies do wymiocin swoich, oraz: Umyta świnia znów się tarza w błocie.”

Mówiliśmy, że to jest Duch Święty, Duch uświęcenia, Duch oddzielenia nas od ducha ciemności, od ducha władcy tego świata ciemności. To jest Duch Święty. Jeżeli Duch Święty oddzielił cię od władztw ciemności i możesz chodzić przed Bożym obliczem w tym Bożym uświęceniu, to uważaj, nawet bardzo uważaj, żeby chodzić w ten sposób jak Duch Święty cię prowadzi. Bo jeśli zdarzy ci się zgrzeszyć, Bóg może ci przebaczyć, bo jest krew Jezusa Chrystusa i z tą krwią wstawia się Jezus Chrystus przed Bogiem. Nigdy nie lekceważ sobie Ducha Jego Świętego i działania Jego Ducha Świętego w sobie nie gaś odpychając Go od siebie, gdy On prowadzi cię do zdrowej pokuty przed wspaniałym Wszechmogącym Bogiem. Pamiętaj, to nie jest jakaś dumna pokuta, ale to jest prawdziwa pokuta, to jest złamanie hardości człowieka i doprowadzenie go do uświadomienia, że jedynie Bóg jest tym, który wyrokuje, a człowiek ma Go słuchać, a nie dyskutować z Bogiem.

Musimy zrozumieć pewną ważną rzecz w naszym życiu - to Bóg chce nas zbawić, chce nas uratować. Mógłby nie chcieć. To nie my wyświadczamy Mu łaskę, to On okazuje nam łaskę. Nigdy nie daj sobie tego zabrać przez diabła i wmówić, że to ty robisz łaskę Bogu, że z Nim jesteś i że to ty będziesz wyznaczać Mu czas. Pamiętaj, tak gasisz Ducha. Słuchaj, co Duch Święty mówi do ciebie. Duch Święty nie powie ci nic innego, jak tylko to, co powiedział Boży Syn, co Ojciec powiedział przez Słowo, które stało się ciałem. Uważaj na swoją wieczność, nie wracaj do zła, które kiedyś rządziło tobą, do starych nawyków, do starych przyzwyczajeń. Nie wracaj do Egiptu, nie ma po co. Tam jest tylko degradacja. W Królestwie Bożym jest wzrost, rozwój, chwała. Pamiętaj, że kiedy cokolwiek robisz wobec Boga, to potrzebujesz w tym Syna Boga i Ducha Boga. Zwróciłeś, zwróciłaś, na pewno uwagę na to, że starotestamentowy Izraelita, gdy chciał za coś podziękować Bogu, to nie mógł przyjąć z dziękczynieniem do Boga bez ofiary, musiał mieć ofiarę dziękczynną. Nawet dziękczynienie człowieka nie jest wystarczająco czyste dla Boga. Musi zrobić to w nowotestamentowym człowieku Duch Święty.

Pamiętaj, zawsze potrzebujesz Ducha Świętego. Bez Ducha Świętego nie będziesz widzieć, co zyskujesz w Jezusie, i nie będziesz widzieć, co tracisz, odwracając się od Boga. Będziesz ślepy, ślepa. Pamiętaj, bardziej niż wszystkiego innego, w tym i zdrowia, potrzebujesz Ducha Bożego. Zostaw

wszystko, co jest niezgodne z tym, po co przyszedł Jezus Chrystus na tę ziemię, co jest niezgodne z tym, po co przyszedł Duch Święty na tę ziemię. Poddawaj się nieustannie działaniu Ducha Świętego. Tam jest miłość, czystość, tam jest cierpliwość, której nie ma człowiek ziemski. Tam jest łagodność, wytrwałość, wstrzemięźliwość, trzeźwość, przebaczenie. W tym Duchu wszystko jest nam dane. Przez to jest uwielbiony Boży Syn w nas i pośród nas. Amen.